

holder elementer, som man kender fra andre grunddokumenter som f.eks. nationale forfatninger. Del 1 fastlægger de grundlæggende spilleregler for EU-samarbejdet, del 2 indeholder et kapitel om borgernes grundrettigheder, og i vores egen grundlov står der såmænd i § 66, at folkekirkens forfatning ordnes ved lov. Men det betyder jo altså ikke, at grundloven er sat ud af kraft, fordi folkekirken har en forfatning, som den i øvrigt ikke har.

Udtrykket forfatningstraktat er på denne baggrund et balanceret valg mellem de to yderpunkter. For os er det vigtigt ikke at anvende en titel, der vil føre vælgerne til at tro, at de skal stemme om en forfatning og ikke om en traktat.

Afslutningsvis er det så også værd at bemærke, at EU har 25 medlemslande og 21 officielle sprog. Det er derfor ikke underligt, at der ikke findes en fast etableret betegnelse for begrebet forfatningstraktat. Men jeg kan da nævne, at man i England f.eks. bruger samme betegnelse som i Danmark, »The Constitutional Treaty«, og på den måde laver vi altså præcisioner af, hvad det er for traktater. Vi har en Amsterdamtraktat, og vi har en Nicetraktat, og her har vi så en forfatningstraktat.

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for svaret. Jeg synes, at nu, hvor udenrigsministeren nævner grundlovens § 66, er der jo grund til at fastne sig ved, at man altså der godt kan tale om en forfatning, uden at man tror, det er § 66, der er den egentlige grundlov for Danmark, men at man altså ikke, når det kommer til EU, vil citere det, der rent faktisk står i dokumentet.

Sagen er jo altså den, hvis jeg bare må citere artikel I-14 her, at der står:

»Unionen deler kompetence med medlemsstaterne, når forfatningen tildeler den en kompetence, der ikke vedrører de områder,« osv. osv.

Det er jo bare sådan, at ordet forfatning optræder et hav af gange i forfatningen, hvorimod ordet forfatningstraktat ikke optræder i forfatningen, fordi det ganske enkelt ikke findes. Kan ministeren ikke bekræfte det?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Næ, det kan jeg egentlig ikke. Det er fuldstændig rigtigt, som hr. Morten Messerschmidt skarpt ser, at ordet forfatning anvendes i del 1, 2 og 3, men i del 4 anvendes konsekvent udtrykket traktat, og det er det, der drejer sig om almindelige afsluttende bestemmelser.

Så synes jeg faktisk, det vigtigste er, at jeg jo i lovforslaget har skrevet begge dele. Vi har skrevet forfatningstraktat, som er det, vi ønsker at kalde den, ligesom man har Amsterdamtraktaten og Nicetraktaten. Så har vi i parentes nedenunder sat den officielle titel, så ingen får jo skjult noget som helst.

På dansk er det altså sådan, at det er det sidste led, der afgør, hvad det her drejer sig om. En forfatningstraktat er en traktat, og det er jo det, det er. En napoleonskage er en kage. Det er ikke Napoleon, hr. Morten Messerschmidt spiser, når han spiser napoleonskager. Hvis han befinder sig på Georg Brandes' Plads, befinder han sig ikke på Georg Brandes, men på en plads. Det vil sige, at det er det normale danske sprog, og det er der, styrelsen ligger.

Så jeg synes, det er rigtigt, hvis man skal sørge for, at vi alle sammen ved, hvad vi stemmer om, at det er en traktat, for den ændres efter traktatprocedure.

Så er det rigtigt, at den danske regering i overensstemmelse med det brede flertal i Folketinget har valgt udtrykket forfatningstraktat. Det er også det, den har været kendt som under hele debatten frem til afslutningen. Det er jo ikke noget ord, vi har opfundet. Man talte jo også under den foregående regering om forfatningstraktaten. Det mener jeg er det rigtige udtryk for ikke at give en misvisende opfattelse af, hvad det er, det drejer sig om.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg takker for udenrigsministerens pædagogiske indføring i, hvordan danskerne taler. Det tror jeg der sikkert er mange der vil sætte pris på. Jeg har stor tillid til udenrigsministerens evner i den henseende og også i øvrigt, men vil alligevel holde fast i, at sagen jo er den, at begrebet en forfatningstraktat er noget, som de, der ønsker forfatningen gennemført, har opfundet.

Det er jo forkert at sige, som udenrigsministeren gør, at det alene er Enhedslisten og Dansk Folkeparti, der protesterer. Jo, det er korrekt, at vi protesterer, men årsagen til, at vi protesterer, er jo, at det er jasiden, der har opfundet et begreb. På nejsiden forholder vi os jo sådan set bare til, hvad der står i forfatningen, nemlig at det er dette begreb, man bruger.

I øvrigt bruger man også i publikationerne fra Kommissionen helt klart udtrykket »en forfatning for Europa«, lige så vel som man gør på selve optrykket af forfatningen. Der står der »traktat om en forfatning for Europa«. Så det fore-